

Dr Elaine Phillips, Literatura Starego Testamentu,

Wykład 21, Dawid, Batszeba, Absalom,

© 2024 Elaine Phillips i Ted Hildebrandt

Cóż, dzień dobry. Pokój Chrystusowy niech będzie z wami. A pokój Chrystusowy niech będzie z tymi, których tu nie ma.

Czy jesteście stróżami swoich braci i siostr? Gdzie jest klasa? Tak. Miło jest, gdy siedzisz z przodu, nie wiesz, kogo brakuje za tobą. W najbliższą środę pojawią się najróżniejsze dziwne twarze, których dawno nie widzieliśmy.

Ale w każdym razie dziękuję za przybycie. Okazuj braterską i siostrzaną troskę o tych, o których wiesz, że powinni tu być. Czasami wysyłam krótkie e-maile z przypomnieniem, ale słowo od Ciebie działa o wiele lepiej niż słowo ode mnie.

Po prostu tak jest. Tak czy inaczej, jesteśmy na miejscu. Jest piątek.

To także wspaniała wiadomość. Oto ogłoszenia dotyczące egzaminu. Myślę, że nie muszę powtarzać żadnego z nich, tak jak myślę.

Zapraszamy do skorzystania z materiałów dostępnych na tablicy. Jest lista nazwisk. I wiesz, kiedy już wejdziemy w historię, nie można nic na to poradzić.

Są nazwiska, które musisz znać, jeśli chcesz zrozumieć którekolwiek z wydarzeń, które się rozegrają. Wiele z tych nazw to rzeczy, z którymi nie spotyka się codziennie. Ilu twoich przyjaciół ma na przykład na imię Achitofel? Wiesz, to nie jest jedno z tych zapadających w pamięć imion.

Czy masz przyjaciela o imieniu Achitofel? Dobra. W każdym razie. Musisz więc poświęcić trochę czasu na pracę nad nimi.

Mówiłem już w przeszłości, że często warto wziąć tę listę nazwisk i zapisać ją na fiszkach. Proces umieszczania ich na fiszkach będzie dla Ciebie dobrym ćwiczeniem edukacyjnym, a potem możesz oczywiście nosić je ze sobą i również się ich uczyć.

Dlatego zachęcam Cię do zrobienia czegoś takiego. Nie trać z oczu perspektywy pojawienia się gazety. Prawdopodobnie powiem więcej na ten temat w przyszłym tygodniu.

Musimy śpiewać. Powód, dla którego musimy zaśpiewać ten konkretny psalm... Czy wiesz, dlaczego musimy dzisiaj zaśpiewać ten konkretny psalm? Czy wiesz, co w Psalmie 51 mówi tytuł psalmu o tym psalmie? W poniedziałek będziemy studiować Psalmy, więc zajmiemy się tym nieco później, bo w poniedziałek. Ale czy wiesz, co

tytuł psalmu mówi o tym konkretnym psalmie, przynajmniej jeśli chodzi o tradycyjne przypisanie autorowi oraz warunki lub sytuację, w jakich został napisany? Tak, Kate.

Prawidłowy. To jest Psalm Dawida o pokucie i spowiedzi, a może o pokucie i pokucie, napisany po tym, jak Natan rzucał mu wyzwanie grzechami Batszeby i Uriasza i tak dalej, nad czym będziemy się dzisiaj zastanawiać. Jest to więc odpowiednia piosenka do śpiewania, gdy rozpoczynamy dzisiejsze zajęcia.

Wyłączę więc mikrofon, gdy będziemy śpiewać także ten psalm, a przynajmniej tę jego część, gdy zaczniemy wspólną modlitwę. Łaskawy Boże, nasz Ojciec Niebieski, przyznajemy, że wraz z Dawidem musimy modlić się tymi słowami w naszym imieniu. Dlatego też, gdy jesteśmy dziś rano przed Tobą, prosimy, abyś stworzył w nas czyste serca, abyś nas odnowił, Panie, odnów nas.

Wyznajemy, że codziennie sprawialiśmy Ci przykrość. Dlatego prosimy o przywrócenie. Prosimy Cię, abyś nie odbierał nam swojego Ducha Świętego, ale przywrócił nam radość ze swojego zbawienia.

Ojciec, gdy modlimy się tą modlitwą za siebie, prosimy ją także w imieniu innych, o których wiemy, że zmagają się z jakimikolwiek problemami. Ojciec, otocz tych, którzy są zmęczeni, chorzy, zniechęceni. Weźcie ich w swoje ramiona i nieście, modlimy się.

Prosimy, abyś przyciągnął nas blisko siebie, abyśmy wtedy mogli być pełni życia i ciepła w naszych sercach miłością do Ciebie. Ojciec, jesteśmy wdzięczni za Twoją opiekę, Twoją ochronę, Twoje czułe miłosierdzie. Dlatego też, prosząc o te rzeczy, pamiętamy, że jesteś panem wszechświata, i prosimy o to w imieniu Chrystusa, naszego Zbawiciela.

Amen. Cóż, dzisiaj pójdziemy dalej i właściwie dokończymy historię Dawida, a to strasznie dużo do zrobienia w jeden dzień. Ale proszę bardzo.

Zobaczmy, czy możemy sobie z tym poradzić. Jak mówiłem ostatnim razem, gdy Saul umiera, królestwo naprawdę popada w ruinę. Mogłoby to być królestwo w cudzysłowie ze względu na fakt, że ludzie uciekli, Filistyni najechali, Saul i jego synowie, innymi słowy, cała rodzina rządząca już prawie nie istnieje, z wyjątkiem jednego syna o imieniu Mefiboszet, z którym jesteśmy Zajmę się tym za chwilę.

Dawid jest uznawany przez plemię Judy jedynie za osobę naprawdę dla nich znaczącą, a mimo to nadal stoi po stronie Filistynów. Zatem w tym momencie sytuacja jest w rozsypce. Ale zanim dotrzemy do końca 2 Księgi Samuela, zobaczymy zjednoczone królestwo, chociaż, co ciekawe, zjednoczy się, a potem zacznie się trochę łamać.

Jeśli przeczytałeś dzisiejszy materiał, wiesz, że niestety, zanim dotrzemy do kresu życia Davida, nastąpi pewne pęknięcie. Zanim to zrobimy, musimy porozmawiać trochę o tym, co czytasz w tym momencie w tekście biblijnym. Ponieważ, jak wiecie, to, co mamy w księgach Kronik, 1 i 2 Kronik, będzie w znacznym stopniu pokrywać się z 1 i 2 Księgą Samuela oraz 1 i 2 Księgą Królewską.

Dlatego chcemy mieć tylko odrobinę perspektywy. Słowo literackie jest zamierzone. To nie jest sucha historia.

Wiesz, pojawia się dziwne przekonanie, że kiedy siadamy do czytania Biblii, przepasujemy biodra i mówimy: Będę czytać Biblię. I tak się składa, że ta część jest suchą historią w przeciwieństwie do tej, która była suchą Torą, prawda? To nie w ten sposób. To wspaniała literatura.

Rzeczywiście tak jest, szczególnie w przypadku materiałów Samuela. Mów o narracjach, które po prostu angażują nasze serca i sprawiają, że widzimy siebie na nowo w twarzach ludzi, na których patrzymy. Więc, wiesz, zdejmij swoje witraże, które masz na sobie i uznaj to za wspaniały kawałek literatury, natchniony przez Boga.

Powiedziawszy to, oto tylko kilka uwag. 1 i 2 Księga Samuela, 1 i 2 Księga Królewska będą narracjami, które będą zawierały nieco więcej, jak by to powiedzieć, emocjonalnego, osobistego niepokoju. Widzimy na przykład ciemne strony życia Davida.

I widzieliście to dzisiaj, czytając 2 Samuela. To, co przeczytałeś w 2 Księdze Samuela na temat Batszeby i Uriasza, nie pojawia się w narracji Kronik. Pojawia się w Samuele.

Samuela i Kings, wydaje się, że kiedy królestwo się rozpadnie, czym będziemy się zajmować po naszym następnym egzaminie, materiały zawarte w tekstach Kings skupiają się na tym północnym królestwie, na tych plemionach, które odłączyły się od unii, jeśli wolisz. Kroniki natomiast pisano później i jedną z rzeczy jest to, co robi. W rzeczywistości wykonuje kilka naprawdę ważnych rzeczy, o których musimy pamiętać. Ustalenie genealogii, jak już dla Was zauważyłem, jest podaniem historii Izraela.

Wiesz, wchodzimy w genealogie i idziemy, o mój Boże, kiedy to się skończy? I jakby pomiń i przejrzyj je. Jest w nich mnóstwo fascynujących rzeczy. Widzieliśmy to już, gdy przeglądaliśmy genealogie w Księdze Rodzaju.

Jednak Kroniki zajmują się ustanowieniem długiej, nieprzerwanej tradycji, że są to lud Boży. OK, to właśnie robi genealogia na początku Pierwszej Kroniki i jest to bardzo ważna rzecz, zwłaszcza że skupia się na niektórych kluczowych tamtejszych

plemionach. Inną rzeczą, którą zamierza zrobić, to w pewnym sensie podnieść rangę dynastii Dawida.

To dynastia Dawida, która trwa nadal w południowym królestwie. Znów za jakieś półtora tygodnia będziemy mieli podział w królestwie. Kiedy to nastąpi, królestwo południowe będzie nadal rządzić dynastia Dawida, jego następców.

I jak mówiłem przed chwilą, podkreślane są pozytywne strony tej dynastii. Negatywne aspekty są bagatelizowane, zwłaszcza gdy mówimy o życiu Dawida i Salomona. To ważne.

Trzecią rzeczą, na której naprawdę skupią się Kroniki, Pierwsza i Druga Kronika, w znacznie większym stopniu niż widać to w materiale króla, jest świątynia, personel świątyni oraz znaczenie Lewitów i kapłanów w dalszym ciągu tych narracji. Więc poszukaj takich. Jak powiedziałem, myślę, że w środę tematy Samuela Kinga i Kroniki w dużym stopniu się pokrywają.

W niektórych przypadkach będziesz czytał paralele słowo w słowo, ale będą miejsca, w których rozchodzą się one w różnych kierunkach i wtedy sprawa staje się naprawdę interesująca. Oto nasza uwaga na temat źródeł literackich – krótka notatka, aby sprawdzić, na jakim etapie jesteśmy w tym momencie.

Znów bardzo schematyczna, uproszczona chronologia. Zaczęliśmy od Abrahama około 2100 roku p.n.e. Jesteśmy już mniej więcej w połowie naszego okresu między Abrahamem a Chrystusem, jeśli mamy myśleć w kategoriach tych szerokich tysiącleci, 1000 lat plus 1000 lat, prawda? Szczegóły tego, gdzie jesteśmy w tym konkretnym momencie, zajmowaliśmy się teraz Jozuem, podbojem.

Mamy już okres sędziowski. Ostatnim razem przepracowaliśmy drogę przez Eliego i Samuela, dzięki czemu Saul został ustanowiony na tronie, a następnie dotarliśmy do śmierci Saula. Tak więc jesteśmy tutaj w sprawie Dawida i następnie razem, po egzaminie, powinienem powiedzieć: „Bóg pozwoli”, w przyszłym tygodniu będziemy mieli do czynienia z Salomonem i przystąpieniem Salomona do królestwa.

To tyle, jeśli chodzi o nasze szczegółowe informacje. Ponownie, rok 1400 oznaczał podbój lub rok 1220, w zależności od tego, czy przyjęto wczesną, czy późną datę wyjścia z Egiptu. I założę się, że naprawdę się cieszysz, że cała ta jednostka się skończyła, prawda? Jeszcze kilka rzeczy, które musimy omówić w ramach wstępu.

Tutaj się zaczyna, coś, nie zaczyna się. Spotkałeś już wiele ważnych nazw. Ale szczególnie, gdy wchodzimy w te narracje, pojawia się wiele nazwisk.

A teraz, gdy mamy pewne napięcie między domem Saula a domem Dawida, chcemy ustalić, które z nich są najważniejsze po stronie Saula. Saul nie żyje. Jego synowie, z wyjątkiem wnuka Jonatana i syna Iszboszeta, nie żyją.

Jest kilku ważnych ludzi, których musimy poznać. Kim jest Ish- Bosheth? Nie mogę nawet tego powiedzieć. Kim jest Iszboszet? Co ciekawe, jego imię oznacza człowieka wstydu.

Ale co on robi? Gdzie widzimy Go pojawiającego się w pierwszych kilku rozdziałach 2 Księgi Samuela? Czy ktoś wie kim on jest i czym się zajmuje? Sara. Tak, on zostanie ustanowiony królem pozostałości, jeśli tak wolicie, imperium, nie powinienem nawet mówić imperium, królestwa Saula. Zatem jeden z synów przejmuje pałeczkę.

Niestety, zostanie zamordowany przez ludzi, którzy myślą, że wyświadczą Davidowi przysługę, choć w rzeczywistości tak nie jest. Abner jest dowódcą lub generałem sił Saula. I oczywiście zobaczymy go w potężnym konflikcie w pierwszych kilku rozdziałach 2 Księgi Samuela, aż spotka go koniec.

Jak spotyka swój koniec? Co się dzieje z Abnerem? Tak, Kristen. Myślicie o Absalomie, który utknął na drzewie i to prawda. Wszystkie te piątki, oto część problemu.

Wygląda na to, że połowa tych imion zaczyna się na A. A pozostałe 48% zaczyna się na J, a potem trzeba wymyślić resztę. Tak, Chelsea. Tak, Abner też zostaje zamordowany, prawda, przez niejakiego Joaba.

Tak, to właśnie chciałeś powiedzieć, Ginger? No dobrze, a po trzecie, wspomniałem już kilka razy o Mefiboszecie. Jest synem Jonatana, którego pielęgniarz porzuca go w tym burzliwym czasie po śmierci Saula i jego synów, gdy królestwo jakby się rozpada. Ona ucieka, a ona go upuszcza, tak że kulawy jest na nogach.

A jak wiecie, Dawid będzie go utrzymywał ze względu na przymierze, które zawarł z Jonatanem, że rzeczywiście zapewni utrzymanie rodzinie Jonatana. To są trzy rzeczy, które naprawdę chcesz poznać po stronie Saula. Mimo że rodzina Sauli podupada, nadal mamy te ważne osoby.

Jeśli chodzi o Dawida, jest jeszcze kilka rzeczy, na które powinniśmy zwrócić uwagę, ale mogą być też inne, ale te są najważniejsze. Joabie, wydaje mi się, że wspomniałem o nim przed chwilą. Joab jest dowódcą Dawida i generałem armii Dawida.

Czy to miły facet? Czy chciałbyś, żeby Joab był twoim najlepszym przyjacielem? Właściwie może byś to zrobił, bo jest brutalny. Jest naprawdę brutalny, podstępny i zrobi wszystko, prawdopodobnie żeby się chronić. To on zamordował Abnera i chociaż mówi do Dawida: „Czy nie wiesz, że Abner prawdopodobnie tu przychodził,

aby dokonać jakichś niebezpiecznych, zdradzieckich rzeczy, prawdopodobnie Joab bronił swojej pozycji jako dowódca”.

Zatem zobaczymy go we wszystkich tych narracjach, czasem bardzo mądrego, bardzo przebiegłego i bardzo przebiegłego, ale zawsze też, niestety, dość brutalnego. A co z Amnonem i Tamarą? O co chodzi w tej okropnej opowieści? Czy ktoś pamięta? Tak, chcesz spróbować, chcesz się zrehabilitować? Amnon i Tamar są rodzeństwem i... I właściwie zmuszę cię do wprowadzenia w tym miejscu drobnej korekty. OK, więc może nie wiem.

Nie, tak, tak, rzeczywiście tak jest, ale nazwijmy ich przyrodnim bratem i siostrą. To różni rodzice, różne matki. OK, więc są powiązane. Tak, są powiązane.

I gwałci Tamar, i tak, to wszystko. Jasne, i to Absalom, prawda, jest pełnym bratem Tamar, ponieważ mają tę samą matkę. I tak Absalom będzie tym, który zemści się na honorze swojej siostry Tamar, który został doszczętnie zrujnowany przez Amnona, który ją porwał i zgwałcił.

Za chwilę powiemy trochę więcej o niektórych konsekwencjach tej narracji, a także o innych działaniach Absaloma. Ponieważ Absalom jest dość popularny w tej książce, przyjrzymy się mu trochę. Batszeba i Uriasz, cóż, wszyscy to wiecie, ponieważ Batszeba jest tą, którą zabiera Dawid.

Zauważ, że w życiu rodzinnym Davida istnieje ciągła fabuła, która ma pewne niejasne strony. Dawid zgwałci Batszebę i zamorduje Uriasza, aby, cóż, zorganizować morderstwo Uriasza, aby to zatuszować. Cóż, oto dwa, które są prawdopodobnie najmniej znane, Achitofel i Chuszaj.

Wspaniali chłopaki. Kim oni są? Cóż, przynajmniej jeden z nich jest. Nie powinienem mówić, że to pierwsze.

To pierwsze to jakiś kretyn. Czy wiesz, kim są te postacie? Zrób to, Saro. Tak, to doradcy, prawda? I gdzie pojawiają się w narracji? Szczegóły ustalimy nieco później.

Ale czy wiesz, po czyjej stronie oni stoją, jeśli chcesz? Wygląda na to, że Dawid ich wysłał, żeby porozmawiali z, jak sądzę, ludem Saula. OK, pomyśl później niż Saul. Właściwie to usunęliśmy Saula ze sceny i ludzi Saula.

Ale to jest bałagan z Absalomem, ponieważ Absalom podnosi swój wojskowy zamach stanu przeciwko Dawidowi i zasadniczo próbuje przejąć królestwo. Achitofel i Chuszaj pojawiają się tutaj w bardzo interesujący sposób. Jeśli wolisz, myśl o nich jak o szpiegach i przeciw-szpiegach.

Są częścią systemu wywiadowczego. W szczególności Chuszaj będzie udawał, że jest po stronie Absaloma, choć tak naprawdę nim nie jest. Ale wrócimy do nich za chwilę.

I wreszcie, Nathan i Gad, jaki jest ich tytuł? Zaczyna się na P. To prorocy, prawda? To prorocy. Więc i my do nich wrócimy. To są te, które musisz znać.

Imiona, które musisz zacząć wymyślać dla siebie. Czy masz jakieś pytania na ich temat? Tak, Imbir? Kim jest Uriasz? Uriasz jest mężem Batszeby. I to właśnie tego Dawid kazał zabić, ponieważ najwyraźniej zrobił z Batszebą coś, co Uriasz powinien był zrobić z Batszebą.

Więcej o tej historii później. Podoba ci się sposób, w jaki to powiedziałem? Niezbyt delikatne, prawda? OK. Jakies inne pytania? Tak, Rebeko.

Po czyjej stronie stoi Hushai? Ach. Chuszaj będzie udawał, że jest po stronie Absaloma, ale w rzeczywistości jest po stronie Dawida. Ale do szczegółów tej sprawy wrócimy nieco później.

No cóż, pociągnijmy trochę dalej. Trochę o Davidzie i o tym, jaki jest naprawdę. Widzimy go wciąż na nowo szukającego Pana.

Ostatnim razem odbyliśmy małą dyskusję na ten temat, kiedy mówiliśmy o kontrastach pomiędzy charakterem Dawida i charakteru Saula. I chcę na tym trochę bazować. Nawet jeśli ucieka przed Saulem, wciąż w 1 Księdze Samuela, zwłaszcza w rozdziale 23, dokąd powinienem się udać? Mam jechać do Caeli? I Bóg mu w tym pomoże.

Podobnie w 2 Księdze Samuela, kiedy pyta, jak na przykład postępować z Filistynami. Gdzie się udać, aby zostać królem? I Pan mówi do Hebronu, czyli Hebronu. Bóg daje mu te odpowiedzi.

Tak, Trevor. Tak. Kiedy szuka rady Pana, kilka razy wspomina, że wykorzystuje tęsknotę i zgiełk.

Ale czasami, jak w moim tekście, jest po prostu napisane, że Pan przemówił do Dawida. Tak, pytanie, to świetne pytanie. Wydaje się, że używa Urim i Tummim.

A tak przy okazji, nie jest to wyraźnie powiedziane, a on wyciągnął Urim i Tummim i ich użył. Ale były częścią efodu, częścią napierśnika, częścią efodu. Ma też efod, bo przyniósł mu go Abiatar.

Zatem wniosek jest taki, że prawdopodobnie posługuje się Urim i Tummim, które były środkami podejmowania decyzji. Wiemy o tym już od 28 rozdziału Księgi

Wyjścia. Odpowiadając na twoje pytanie, nie do końca jestem pewien, jak one działały.

Niektórzy ludzie myślą, że działali w ten sam sposób, w jaki dużo pracy, wiesz, rzucasz losy i wymyślasz to, tamto, lub inną rzecz. Niektórzy uważają, że to nie jest takie proste, ponieważ często, jak zauważyłeś, te odpowiedzi nie są odpowiedziami „tak” ani „nie”. To są słowa od Pana.

Zatem przynajmniej jedna teoria na ten temat jest taka, że po konsultacji z tym faktem dzieje się tak, że faktycznie istnieje wyrocznia od Boga, która daje na to wyraźną odpowiedź. Ale znowu, jak to działa, nie wiem. Więc myślisz, że za każdym razem, gdy szuka jakiejś odpowiedzi od Pana, posługuje się tymi sposobami? Sugeruję, że jest to możliwe.

Pytanie brzmi, czy David używa ich za każdym razem? Myślę, że byłby głupcem, gdyby tam nie byli. I znowu zakładam, że kiedy Abiatar przynosi efod, ma także Urim i Tummim. Takie mam założenie.

A Dawid, jeśli zależy mu na szukaniu Pana, z pewnością użyje środków, o których wie, że będą do tego drogą. Ale to znowu coś więcej niż przypuszczenie. W pewnym momencie jest to założenie.

Tak, Rebeko. Po prostu byłem trochę zdezorientowany. Czyż nie są to urządzenia, których używał ksiądz? Ale w takim razie Dawid nie jest kapłanem, jeśli ich używa. Cóż, tak, to świetne pytanie.

Czyż nie tego właśnie powinien używać arcykapłan? Dlaczego David ich używa? Dam ci na to dwie odpowiedzi. Prawdopodobnie przechodzi przez Abiatarą. Sugeruję, że to prawdopodobnie tradycyjna, konserwatywna odpowiedź.

Są jednak osoby, które sugerują, że rolę kapłana przyjmie na siebie sam Dawid. Są też inne miejsca, w których widzimy wskazówki w tym zakresie. I dzisiaj do nich zajmę się za chwilę.

I może to wydawać ci się naprawdę szokujące, dopóki nie zatrzymasz się i nie pomyślisz przez chwilę. Dawid jest ojcem syna Dawida, który ma zgromadzić siebie, Jezusa, innymi słowy ostatecznego króla i kapłana. A potem mamy ten interesujący Psalm 110, który mówi: Uczynię cię kapłanem na wieki na wzór Melchizedeka.

Zatem ta osoba z Psalmu 110 jest zarówno królem, jak i kapłanem. Niektórzy sugerują, że Dawid, gdy zostanie królem, w rzeczywistości łączy obie te role. Funkcjonuje zatem jako kapłan i król, w przeciwnym razie role są całkowicie rozdzielone.

To tylko sugestia. To tylko sugestia. Będą też dwa inne zdarzenia, o których dzisiaj porozmawiamy, a które mogą skłonić nas również do podążania w tym kierunku.

Nawiasem mówiąc, facetem, który to zasugerował, jest Eugene Merrill, jeśli chcesz to kiedyś sprawdzić. Ale musimy iść dalej. Dawid jest także osobą według Bożego serca.

Jest to powiedziane w samym tekście. Widzieliśmy to w 1 Samuela 13. Często pojawia się to w Psalmach.

Nawet w Dziejach Apostolskich znajdujemy wzmiankę o tym, że Dawid był człowiekiem według Bożego serca. To nie znaczy, że jest idealny. I rzeczywiście, często widzimy siebie w jego wielu, wielu niepowodzeniach.

Ale wie, że należy odpokutować. Jego pokora jest na pierwszym miejscu, cały czas z przodu i na środku. Myślę, że prawdziwym kluczem jest ten środkowy.

Jest miłosierny. Jest niezwykle miłosierny. Jest miłosierny na swoją szkodę.

Widzicie to w przypadku Absaloma. Widzisz to w kółko i w kółko. Dawid to ktoś, kto wie, jak okazywać miłosierdzie.

A jeśli nie jest to cecha zgodna z Bożym sercem, to ja takiej nie znam. Bo jak wiemy, Bóg jest dla nas niezwykle, niewymownie miłosierny dzień po dniu i miłosierny wobec swego ludu, mimo że jest on strasznym grzesznikiem. Jesteśmy strasznymi grzesznikami.

Sugeruję więc, że miłosierdzie może być tutaj jedną z najważniejszych kwestii, jeśli chodzi o bycie osobą według Bożego serca. Wiemy wyraźnie, że zмага się z grzechem. Część z tego zobaczmy.

Część już widzieliśmy. Co ciekawe, jeśli przeczytałeś zadanie na dzisiaj, być może zatrzymałeś się w miejscu, gdy dotarłeś do ósmego rozdziału 2 Księgi Samuela. Pozwól, że przeczytam ci trochę tego.

I zauważcie, że Dawid jest w fazie ustanawiania swego królestwa. Powiedziałem na początku, że kiedy po raz pierwszy został królem, wylądował z czymś bardzo małym i rozpadającym się. Kiedy ustanawia swoje królestwo, jest oczywiste, że trzeba zrobić pewne rzeczy, które są brutalne.

Przeczytajmy rozdział ósmy, werset drugi. Dawid pokonał Moabitów. Położył je na ziemi i odmierzył je długością sznura.

Co dwie długości z nich byli zabijani. I trzecia długość mogła żyć. W ten sposób Moabici podporządkowali się Dawidowi i złożyli daninę.

Nie jest to najsmaczniejsza rzecz, jaką mamy na myśli. Być może pamiętacie rozdział 21, w którym w kraju panował głód, a Dawid pyta Pana i dowiaduje się, że stało się tak dlatego, że Saul naruszył traktat z Gibeonitami. A Gibeonici mówią: Daj nam siedmiu z domu Saula.

I David odwraca tych siedmiu. I w tym kontekście zginęło siedem osób. Coś w rodzaju miarki za miarę.

Odebrano życie niewinnym Gibeonitom. Tych siedmiu również zostało oddanych. Są miejsca, w których czytamy ten tekst, a on jest także mężem wojny, gdy rozszerza swoje królestwo.

Musimy więc uporać się z rzeczywistością, w której David znajduje się w tym momencie czasu i historii. Nie jest idealnym wzorem cnót. A jednak jest osobą według Bożego serca.

Cóż, właściwie to wszystko do powiedzenia, musimy iść dalej. Wczesne lata Hebronu. A dokładniej siedem i pół roku, plemię sprawujące władzę nad królem Judy.

Czy to jest zadane jako pytanie? Nie, nie jest. Powinno być. Postawmy to jako pytanie.

Dlaczego plemię Judy było tak przychylnie nastawione do Dawida? Przerabialiśmy to ostatnim razem. Czy ktoś pamięta, dlaczego plemię Judy zamierza przyjąć go na króla, mimo że był „z Filistynami”? Kate, czy to jest odpowiedź? Próbować. Czy w pewnym sensie ustawiał się wokół granic, które miały ich chronić? Tak, on naprawdę chroni południowe klany w plemieniu Judy przed najeźdźcami Amalekitami.

Chociaż mówi coś zupełnie innego królowi Filistynów, był dobrym płotem ochronnym i żywopłotem dla tego plemienia z południowych stron plemienia Judy. Są mu to winni. Naprawdę są mu to winni.

Teraz jest także członkiem pokolenia Judy, ponieważ sam pochodzi z Betlejem. Wyjazd do Hebronu to nie przypadek. Zatem pojedźmy do Hebronu, a nie gdziekolwiek indziej.

To swego rodzaju centralny ośrodek w pokoleniu Judy. Kiedy patrzysz na mapę, jest ona tam wyśrodkowana. Było to jedno z założonych miast schronienia i ma to związek z niektórymi szlakami podróżniczymi w głębi kraju.

Jest to więc dobry wybór miejsca. Przez te pierwsze lata, a ja je po prostu przejdę dość szybko. Możesz wrócić i przeczytać narracje tak jak to robisz, aby odświeżyć własne wspomnienia.

Chcę jednak, żebyście, czytając pierwsze trzy rozdziały 2 Księgi Samuela, zwrócili uwagę na tę zasadę, którą przedstawiłem tu na samym początku. Dawid nie chce się cieszyć. Nie chciał się radować, gdy usłyszał o śmierci Saula i Jonatana, i nie czynił tego konsekwentnie przez cały czas.

Nie będzie postrzegany przez lud Judy czy Izraela jako uzurpator tronu, a to jest ważne. Sugerowałbym jednak, że całe jego poczucie miłosierdzia i to, jaki jest jako osoba, nie pozwalają mu napawać się i radować się śmiercią wrogów. W każdym razie kilka pierwszych rozdziałów, właściwie drugi i trzeci, rzeczywiście opisuje wojnę pomiędzy ludem, którym Abner dowodzi po stronie Saula, czyli domem Saula, a ludem, którym dowodzi Joab, i czytasz je z powrotem i naprzód.

Rozdział trzeci opisuje smutne zabójstwo Abnera przez Joabą, przepraszam, a następnie rozdział czwarty mówi o tych dwóch ludziach z pokolenia Beniamina, Rechabie i Baanie, przepraszam, którzy myślą, że dokonując zabójstwa, wyświadczaają Dawidowi przysługę król Izraela. Transportują jego głowę do Hebronu, a Dawid twierdzi, że nie jest to właściwe, więc każe ich zabić. I wtedy też to robi, jak wam zanotowałem później, jak dowiadujemy się w rozdziale dziewiątym, że względu na przymierze, które zawarł z Jonatanem, zawiera przymierze, że będzie opiekował się Mefiboszetem, synem Jonatana.

A więc tak wyglądają nasze wczesne lata w Hebronie — tylko kilka rzeczy, na które warto zwrócić uwagę. W pewnym sensie rozumiem, jak to się stało, że Joab mógł tak łatwo zniszczyć Abnera w bramie miasta.

Ilu z Was widziało już zdjęcia bramy miejskiej? Czy to ma dla ciebie sens? Oto jak to działa. Nawiasem mówiąc, to nie jest brama w Hebronie, to jest brama w miejscu zwanym Chasor. Ale w każdym razie przejeżdżasz tędy, oto główna trasa.

Ale możecie tego nie wiedzieć, możecie to wiedzieć, bramy były bardzo ważnymi budowlami, odbywały się tam sprawy związane z działalnością sądowniczą, odbywała się tam działalność handlowa, wszelkiego rodzaju sprawy rządowe, to była brama miejska, gdzie to wszystko się działo. Księga Rut. Pamiętacie, jak Booz rozmawiał z bliską osobą? Idą do bramy miasta i zajmują się takimi sprawami.

I właściwie będziemy mieli dzisiaj nieco później, Absaloma przy bramie miasta, kradnącego serca Izraela. Bramy miejskie były więc naprawdę znaczące. Rzecz w tym, że nie masz tylko drzwi z kratami, masz taką konstrukcję i masz pokoje po każdej stronie, jeden, dwa, trzy, cztery, pięć, ups, tak, tutaj jest sześć.

A te pokoje są oczywiście starożytne. Pozostały nam teraz tylko konstrukcje, ich ściany, ale ściany miałyby mniej więcej tak wysokie, a potem zakryte. Zatem byłaby to również konstrukcja zakryta. Dlatego byłoby bardzo łatwo, gdy będą szli przez cały

ten obszar, aby Joab powiedział: „Och, po prostu wejdź do bramy miasta, do jednego z tych małych pokoi, które akurat są puste, nie ma tam sędziów siedzących przy czasie czy cokolwiek.

I w tym kontekście Joab unicestwia Abnera. Zatem spójrzcie na bramę miejską w ten sposób, ale znowu chcę, żebyście postrzegali ją jako swego rodzaju centrum najważniejszych wydarzeń, które mają miejsce w tych kontekstach. Niekoniecznie wszystko dzieje się w pałacu.

Wiele ważnych rzeczy dzieje się w bramach miasta. Kolejny obraz, dość stary, ale przynajmniej daje nam trochę poczucia jednego z wydarzeń z drugiego rozdziału 2 Samuela. Czy pamiętasz, gdzie wojska domu Saula zebrały się po jednej stronie sadzawki w Gibeonie, a siły dowodzone przez Joaba po drugiej i postanowili, że 12 osób powstanie i wspólnie się bawią, tak brzmią słowa po hebrajsku, i wszyscy przebijają się nawzajem nożem i spadają do sadzawki Gibeon.

Archeolodzy, którzy rozpoczęli prace wykopaliskowe w Gibeonie na początku XX wieku, odkryli ten basen. Właściwie to oni tego nie wymyślili, oni to wkopali i oto co jest ogólnie określane jako basen w Gibeonie. Trochę niewyraźna, wyblakła czerwona zjeżdżalnia, ale ledwo widać kilka stopni prowadzących w dół.

W porządku, kontynuujmy trochę. Pierwszą niezbędną rzeczą, jaką Dawid musi zrobić, jest ponowne zjednoczenie całego Izraela, a nie tylko plemienia Judy, a będzie na to kilka sposobów, gdy będzie robił postępy w tym kierunku. Przede wszystkim zamierza zdobyć miasto, które stanie się Jerozolimą.

Podczas podboju powiedziano nam, że Jebus został zajęty, ale najwyraźniej nie był on trzymany przez Izraelitów, więc mamy tę obcą enklawę dokładnie tam, na obszarze pomiędzy plemieniem Judy i plemię Beniamina. To jest znaczące. Dawid to przyjmie i przeniesie swoją stolicę z Hebronu, dokładnie w centrum pokolenia Judy, do Jebus, obecnie Jerozolima.

Swoją drogą narracja o zdobyciu przez niego tego miasta jest bardzo interesująca. Zdarza się, że robi to najwyraźniej przez system wodny, wkradając się jakoś przez system wodny. On i Joab zajmują miasto i zaskakują tamtejszych ludzi.

Przyjedź z nami do Izraela. Maj, czerwiec 2010, czy już to tam wrzuciłem? Tak, mam. Przyjrzymy się całej tej sprawie i zobaczymy, jak to działa.

W każdym razie dlaczego dla Dawida przeniesienie stolicy z Hebronu ma strategiczne znaczenie? Dlaczego przeniesienie stolicy z Hebronu do Jerozolimy ma dla niego strategiczne znaczenie polityczne? Pozwólcie, że przedstawię wam trochę więcej smaku tego. Nawiązując do tego, co właśnie powiedziałem, Hebron leży pośrodku pokolenia Judy. Jerozolima leży tuż za północną granicą.

Czy to choć trochę pomaga? Technicznie rzecz biorąc, kiedy stanie się ono miastem izraelskim w pokoleniu Beniamina, czy myślisz strategicznie? Jaka tu jest błyskotliwość polityczna? Bo to jest genialne. Pokolenie Beniamina, Saul, prawda? Jeśli przeniesiemy stolicę do innego plemienia, przede wszystkim, do plemienia Dawida i jeśli okaże się, że będzie to Beniamin, będzie to sposób na dotarcie, jeśli wolisz, do tych plemion, które były raczej niezadowolone, do zwłaszcza to plemię, pokolenie Beniamina, z którego pochodził Saul, pierwszy król. To genialne posunięcie.

Poza tym po prostu jedzie dalej na północ i to też pomaga. Tak. Czy ma to zatem wyłącznie na celu zjednoczenie? Tak, sugeruję, że jest to duży ruch na rzecz zjednoczenia.

Bardzo wyraźnie, ponieważ miał już pewne propozycje, najpierw gdy przyszedł Abner, a potem przyjdą do niego pozostali starsi pokolenia Judy. Miał już propozycje zjednoczenia plemion, ale może w zamian wykonać taki ruch, który powie: „W porządku, w pewnym sensie pozwólcie, że trochę to poprze”. Kiedy po raz pierwszy powstał nasz kraj, ci z Was, którzy studiowali ten temat, wiedzą, że między Bostonem a Filadelfią toczyło się wiele, cóż, debat.

Kto zdobędzie kapitał? Dwa bardzo ważne miasta. Wydzielenie Dystryktu Kolumbii było absolutnie genialne, ponieważ stanowił całkowicie odrębną całość. To samo, nie do końca, ale to samo się dzieje.

Dawid zajmuje dawne miasto Jebusytów, zdobywa je i czyni z nich miejsce zjednoczenia. To jest więc pierwszy ruch, który jest naprawdę ważny politycznie. Udaje mu się stłumić zagrożenie ze strony Filistynów.

Dwukrotnie Filistyni byli dokładnie tam, w Dolinie Refaim i trzeba spojrzeć na mapę, aby wiedzieć, że Dolina Refaim znajduje się na zachód od Jerozolimy. Filistyni nie zostali jeszcze całkowicie pokonani i wciąż czynią pewne postępy, ale kiedy czytasz te rozdziały na ten temat, Dawid odniesie z nimi zwycięstwa dwukrotnie w Dolinie Refaim, a oni się wycofają. Wracają na Równinę Filistyńską, gdzie jest ich miejsce.

A potem, oczywiście, w końcu mamy jego ruch w zakresie rozwoju jedności religijnej i to jest nasza historia. Zamierzam poruszyć ten temat w 2 Księdze Samuela, rozdziale szóstym, chociaż oczywiście analogiczne tłumaczenie tego znajduje się również w Księdze Kronik. Ale chcemy się temu trochę przyjrzeć.

Rozdział szósty, werset drugi. Dawid i wszyscy jego ludzie wyruszyli, aby nieść Arkę Bożą. Uznają, że sprawy były naprawdę odmienne.

Cały ten obszar został podzielony nie tylko politycznie, ale także religijnie. W Gibeon wciąż coś się dzieje. Jest tabernakulum, jedno miejsce.

Arka jest gdzie indziej. Ukazuje się w miejscu zwanym Kyrje od co najmniej 20 lat. David zdaje sobie sprawę, że musi tu nastąpić pewne zjednoczenie i dlatego postanawia to zrobić.

Ale oczywiście nie robią tego całkiem dobrze, prawda? Zacznę czytać rozdział trzeci. Postawili Arkę Bożą na nowym wozie. Jaki jest problem? Przecież czyż nie tak właśnie postępowali Filistyni? Przykleili go do wózka.

To powraca także do Beit Szemesz. Tak, nie powinno tak być i powinni byli wiedzieć lepiej, prawda? Nie możemy obarczać Filistynów odpowiedzialnością za świadomość, że przenosicie to na prętach przez pierścienie i to wszystko. Ale powinni byli o tym wiedzieć, ponieważ było to w Torze, jeśli chodzi o sposób noszenia tego.

To nie miało być na arce, przepraszam, na wozie. Ale tak robią i niestety coś się dzieje. Ale zanim to zrobimy, przeczytajmy tylko werset piąty.

Dawid i cały dom Izraela świętowali z całych sił przed Panem. Naprawdę się cieszą. Jest to przeniesienie ich głównego symbolu Bożej obecności z powrotem tam, gdzie powinno się znajdować.

Co ciekawe, choć nie jestem pewien, jak daleko chcesz to posunąć, możesz to przyjąć lub zostawić. Ale co ciekawe, hebrajskie słowo przetłumaczone delikatnie lub, powiedziałbym ładnie, przez twój NIV świętuje, jest także słowem, które po prostu oznacza zabawę, uprawianie sportu.

To słowo leży u podstaw imienia Icchaka: śmiech. I to słowo opisuje relację między Izaakiem i Jakubem, prawda, a Rebeką, kiedy ją pieści. Może więc nie jest to dokładnie to, co powinni byli robić w ramach całej uroczystości.

Zamierzam wam zasugerować, że następnym razem, gdy naprawdę o tym poruszą, Dawid tańczy ze wszystkich sił, ale jest tam inne hebrajskie słowo. I nie tylko to, co robią, kiedy w końcu podnoszą arkę? Idą sześć kroków, a następnie składają ofiary. A potem idą sześć kroków i prezentują zupełnie inny ton, kiedy faktycznie dostarczają tę Arkę do Jerozolimy.

Ten pierwszy raz wydaje się być trochę zbyt spontaniczny, może trochę zbyt szczęśliwy. I oczywiście wiemy, co się stanie. Woły potykają się.

Wygląda na to, że Arka zachwieje się z arki, wozu. Nie można dzisiaj pomylić arki z arką. Ale ktoś wyciąga rękę, Uzza, aby to ustabilizować, a on umiera. I mamy kolejną lekcję.

To interesujące i tutaj zamierzam zastosować małe podejście. Ciekawe to głupie słowo. Zniewalające i być może otrzeźwiające jest odnotowanie podczas czytania Pisma Świętego, że za każdym razem dzieje się coś nowego w kontekście obecności Boga wśród Jego ludu. Niestety, trzeba się czegoś nauczyć, i to zazwyczaj na własnej skórze.

Wróć do Nadaba i Abihu. Utworzono Tabernakulum. Wdzierają się z rykiem, bezczeszcząc świętość, a Bóg ich zabije.

Ten przypadek jest inny, ponieważ Uzza nie powinien był dotykać arki. Jeśli nie sądzisz, że jest to gniewny Bóg ze Starego Testamentu i nie zdarza się to w Nowym Testamencie, co dzieje się z Ananiaszem i Safirą? Okłamują Ducha Świętego, prawda? Gdy nowy kościół zaczyna się i trwa, a lud Boży ponownie otrzymuje lekcję, że nie należy deptać świętości Boga. Taka jest lekcja.

Nie twierdzą, że nie ma miejsca na wielką radość, zachwyt i spontaniczne uwielbienie, wcale tego nie mówię, ale Bóg dał szczególne wymagania dotyczące tego, jak się do Niego zwracać, a oni nie traktowali ich wcale poważnie. Jak powiedziałem, interesującą rzeczą jest to, że kiedy rzeczywiście przybędą, przynosząc tę Arkę do Jerozolimy, w wersecie 13 rozdziału szóstego Księgi Samuela 2, kiedy ci, którzy nieśli Arkę, zrobili sześć kroków, Dawid złożył w ofierze byka i tuczonego łydka. Zwróć uwagę na werset 14, który powraca do pytania Rebeki.

Dawid ma na sobie lniany efod. Jeśli przeczytamy porównanie w Księdze Kronik, jest tam napisane, że miał na sobie delikatny biały len, a następnie ponownie podkreślono lniany efod. To zazwyczaj opis kogo? Księża, prawda? Nosili to księża.

Być może zatem Dawid rzeczywiście funkcjonuje tutaj jako kapłan, chociaż nie mamy żadnej konkretnej rzeczy, która by to wskazywała, a Dawid przyjmuje rolę kapłaństwa. Może o to właśnie chodzi. Być może w pewnym kontekście do tego właśnie nawiązuje Psalm 110.

Cóż, co ciekawe, musimy iść dalej. Dawid wyraża pragnienie – tak się składa, że jest to rozdział siódmy – zbudowania świątyni. Jasne, że ma arkę.

Nadal macie przybytek, który znajduje się na górze na północny zachód od Jerozolimy, w miejscu zwanym Wyżyną w Gibeonie. David chce to wszystko połączyć. To część zjednoczenia, zjednoczenia religijnego.

Kolejna sugestia, a mianowicie czytanie między wierszami, i znowu sugerują to tylko niektórzy uczeni. Na szerszej scenie kulturalnej, gdy ktoś przejął królestwo w dość wątpliwych okolicznościach i byli tacy, którzy postrzegali Dawida jako uzurpatora,

mimo że tego nie chciał i działał przeciwko temu, byli i tacy, którzy tak go postrzegali. Sposobem na przeciwstawienie się temu było zbudowanie świątyni dla bóstwa.

A więc taki jest szerszy kontekst kulturowy. Może i tutaj jest to część motywów Davida. Tego nie wiemy, ale może tak być.

Zauważamy, że Bóg mówi nie. A odpowiedź Pana jest taka, że twój syn zbuduje świątynię, a nie ty. Twój syn to robi.

David też miał krew na rękach, już o tym rozmawialiśmy. Salomon będzie, jak sugeruje jego imię, shalom, shlomo. Jego imię sugeruje, że będzie człowiekiem pokoju.

I to Salomon zbuduje świątynię. Aby jednak Dawid nie pogrążył się całkowicie w żalu i rozpacz z powodu odmowy Boga, a swoją drogą, to prorok Natan przekaze mu to przesłanie. Zwróć uwagę na to, co Bóg mu odpowiada poprzez Natana i odnosi się to do przymierza Boga z Dawidem.

W rozdziale siódmym, w połowie wersetu 11, Pan ustanowi dla ciebie dom, a dom ten będzie większy, niż wszystko, co może sobie wyobrazić. Mówi przede wszystkim o twoim synu, twoim potomku. Werset 13: On jest tym, który zbuduje dom dla mojego imienia, a ja utwierdzę tron jego królestwa na wieki.

Kiedy uczyni coś złego, ukarzę go, a Salomon otrzyma swoją część kary, podobnie jak jego potomkowie. Ale w wersecie 15 moja miłość nigdy nie zostanie mu odebrana, tak jak odebrałem ją Saulowi. Werset 16, rozdział siódmy: ty, twój dom i twoje królestwo trwać będziecie na wieki.

Twój tron zostanie utwierdzony na zawsze. I oczywiście ma to różne wydźwięki w kontekście nadchodzącego mesjańskiego syna Dawida. Cóż, to są dobre rzeczy.

Po prostu zmieniamy orientację, jeśli chodzi o mapę, gdzie byliśmy i co robimy. Jeśli przyjrzyś się temu dość uważnie, to tutaj, jeśli uda mi się znaleźć, jest Jerozolima, prawda? To jest właśnie tam. Zatem jest to przeniesienie z Hebronu tutaj, centrum pokolenia Judy, prosto do Jerozolimy.

Arka znajdowała się tutaj, w Kiriat-Jearim. I tak, została przeniesiona z tego punktu i choć na tej mapie wygląda to całkiem łatwo, nie byłaby to łatwa podróż. W drodze z Kiriat-Jearim aż do Jerozolimy jest kilka wzgórz i dolin, przez które trzeba będzie manewrować.

Zatem jesteśmy tutaj i mamy coś w rodzaju zjednoczonego królestwa. Porozmawiamy teraz trochę o niektórych innych wydarzeniach z czasów panowania Dawida. Oto więc nasz obraz tego, co było wcześniej i tego, co będzie później.

Owal przedstawia miasto Dawida. To małe. Być może mówiłem to już wcześniej.

Oto nasz obecny wierzchołek świątynny, dobrze? A kiedy Salomon rzeczywiście zbuduje świątynię, prawdopodobnie będzie to w tej okolicy. Mała ostroga górską, która tu schodzi, a właściwie jest to góra w cudzysłowie, jest niższa niż wszystkie okoliczne wzgórza. To jest wyżej, tutaj na dole jest wyżej, tutaj też jest wyżej.

Zatem Miasto Dawida i Góra Syjon są w rzeczywistości otoczone wyższymi górami. Mówimy o obszarze tutaj, gdzie Dawid prawdopodobnie zbudował swój pałac. Tak naprawdę ci z Was, którzy przybyli do Izraela w maju 2010 roku, zobaczą, co archeolodzy odkrywają obecnie w odniesieniu do monumentalnej budowli, datowanej prawdopodobnie na X wiek.

I to jest dokładnie w tym obszarze, tutaj. Istnieją zatem pewne dobre dowody archeologiczne wskazujące, że rzeczywiście w tym konkretnym momencie istniało dość znaczące królestwo Dawida i Salomona. Cóż, spójrz na to i wyobraź sobie, że ten pałac jest dokładnie tutaj.

A potem przyjrzymy się temu z bliska i poproszę cię o coś, dobrze? Pałac Dawida, tutaj. Wyobraź sobie, że w starożytności zabudowa mieszkaniowa po tej stronie prawdopodobnie znajdowała się również po tej stronie. To współczesna wioska Silwan, wioska ksenofobiczna, jeśli kiedykolwiek ją spotkaliśmy.

Nie przechodź tam obecnie. Ale spójrz na domy, są one ułożone od góry do dołu. A w czasach Dawida, kiedy ta część była zamieszкана, można sobie wyobrazić, że domy na tym zboczu były prawie takie same.

Dlaczego ciągle mówię o tych domach? Jaka historia może tutaj wyjść na światło dzienne? Z pałacem Dawida, który jest właśnie tam. Och, cofnijmy się. Tak, jeśli pałac Dawida jest tutaj, a tam są piętrowe domy i pewnego wieczoru Batszeba wychodzi na dach swojego domu.

A tak na marginesie, ona nie jest ekshibicjonistką. To tam musiała się kąpać. David patrzy na nią z góry i znasz tę historię od tego konkretnego momentu.

To prowadzi nas do brudnych okresów panowania Dawida. Brudne z jego strony, ale także obrzydliwe ze strony niektórych osób z nim powiązanych, zwłaszcza jego synów. Co to jest plaga? Przydałoby się znaleźć to słowo.

To jest bicz, OK, to jest bicz. I tutaj jest to użyte w pewnym sensie metaforycznie, aby zobaczyć, co powoduje grzech, ponieważ naprawdę rozbija rodzinę Dawida i ostatecznie jego królestwo. Żadnego z nich nie ma w Kronikach. To prawda.

Znamy straszną opowieść o cudzołóstwie Dawida z Batszebą, jego próbie zatuszowania tego przez sprowadzenie Uriasza do łóżka z Batszebą i sprowadzeniu Uriasza z linii wroga. Nie robi tego, bo jest zbyt lojalny, a Dawid organizuje jego śmierć na linii frontu, nawiasem mówiąc, przy współudziale Joaba. Joab jest tutaj częścią całego procesu.

W rezultacie Natan opowiada przypowieść. Przypowieść dotyczy bogacza i biednego człowieka, a bogacz zabiera coś, co było tylko skarbem, cennym skarbem dla biednego człowieka, małą owcą. I oczywiście Dawid jest wściekły, nie zdając sobie sprawy, że przypowieść jest opowiadana przeciwko niemu.

I mówi: niech ten człowiek zostanie ukarany. I oczywiście, Nathan mówi, że to ty. I wtedy mamy następujące stwierdzenie.

Jestem w rozdziale 12 i być może zechcesz przejrzeć go również samodzielnie, ponieważ jest to niezwykle ważna deklaracja. Nathan nie tylko gada z głowy. Nathan jest prorokiem.

A to, co tutaj powie, będzie dotyczyło domu Dawida przez resztę jego życia. Spójrzmy na to. Zacznę od wersetu dziewiątego, rozdziału 12.

Dlaczego wzgardziliście słowem Pana, czyniąc to, co złe w jego oczach? Pobiłeś mieczem Uriasza Chetytę. Wziąłeś jego żonę za swoją. Dwie rzeczy: morderstwo i cudzołóstwo, prawda? Zabijanie, wykorzystywanie seksualne.

Zabiłeś go mieczem Ammonitów, werset 10. Dlatego teraz miecz nigdy nie odejdzie od twojego domu, dobrze? Miecz nie odejdzie od twojego domu. Zatem w domu Dawida będzie dochodziło do przemocy i zabijania.

To pierwsza rzecz i jest to miara za miarę. A potem, w wersecie 11, z twojego domu sprowadzę na ciebie nieszczęście. Na waszych oczach wezmę wasze żony i oddam je bliskiej wam osobie.

Będzie spał z twoimi żonami w biały dzień. Zrobiłeś to w tajemnicy. Zrobię to w biały dzień.

Co robi Absalom, gdy przejmuje królestwo? Sypia z nałożnicami Dawida w biały dzień. To oświadczenie polityczne. W tym momencie Absalom składa oświadczenie polityczne, ale wypełnia się ono także, w sposób miarą za miarkę, w brzydki, odrażający sposób miarą za miarkę, proroctwo Natana.

Cóż, Dawid żałuje. I tu oczywiście pojawia się w całości Psalm 51 i zachęcam Cię, abyś wrócił i go przeczytał. Ale są konsekwencje.

Bóg mu przebacza. Na tym polega piękno miłosierdzia Bożego. Bóg przebacza, ale nasze grzechy pociągają za sobą konsekwencje i musimy się z tym uporać.

David musiał się z tym pogodzić. Istnieją poważne konsekwencje, które, jak powiedziałem wcześniej, miały skutki na całe życie jego rodziny. Przede wszystkim umiera pierwszy syn.

Dawid pości. Opłakuje, gdy syn umiera, w nadziei, że może Bóg zmieni zdanie. To nie jest. Syn umiera, a Dawid wstaje i mówi: Boże, muszę żyć dalej.

Potem będzie miał innych synów, a drugim z Batszeby będzie Salomon, jak się przekonamy. Mamy incydent z Amnonem i Tamar. Amnon jest pierworodnym synem Dawida.

Musimy o tym pamiętać. Pierworodny syn. Gwałci Tamar.

Odchodzi z tego powodu całkowicie skompromitowana i jest pełną siostrą Absaloma. Tak, Kate. Davidzie, czy powiedziałem to źle? Tak, kim jest jego matka? Ach, mamó.

Kto jest matką Amnona? To może być ktoś, myślę, że to Ahinoam. Musiałbym wrócić i się temu przyjrzeć. Jestem pewien, że to Ahinoam.

Ale ktoś inny może to sprawdzić. Czy urodził się przed Salomonem? Tak, na długo przed Salomonem. Właściwie Solomon jest gdzieś tam na dole, ósmy w kolejce.

Powiedz to jeszcze raz? Przed Batszebą? Prawdopodobnie tak. Pamiętajcie, on ma dwie żony. Ma Ahinoama, ma Michal i ma Abigail, prawda? I jest tam cała gromada, nie banda, ale jeszcze kilka innych, które też tam są.

Zatem jest tu linia synów. Ci, którymi się zajmujemy, to Amnon, a następnie Absalom, ponieważ Absalom urodzi się jako trzeci. Kiedy Absalom mści się w imieniu Tamar, jak wiecie z czytania narracji, planuje zabić Amnona.

Zatem Absalom również ma krew na swoich rękach. W tej całej sprawie unicestwił pierworodnego syna Dawida. W rezultacie ucieka.

Joab zaaranżuje powrót Absaloma, co w tym przypadku jest podstępny, ale bardzo niefortunny posunięciem ze strony Joaba, ponieważ czyniąc to Joab, przywraca Absaloma, który, jak wiadomo, z czytania 1. W rozdziałach Królewskich 14, 15, 16 i 17 Absalom dokonuje wojskowego zamachu stanu przeciwko swemu ojcu. To tam pójdziemy dalej. Jakies pytania na ten temat? Wiem, że przeszedłem to szybko.

Zip zap, OK. Oto spiszek. Absalom to mądry facet.

Jest też całkiem przystojny. W ten sposób zdobywa serca ludzi. Wygląda dobrze.

14:25. Przystojny z wyglądu. Ma wszystkie odpowiednie akcesoria.

BMW. Cóż, tutaj jest napisane po prostu rydwan, konie i 50 ludzi, którzy mają biec przed nim. Ale wiesz, on jest całkiem dobry w stwarzaniu pozorów.

I ilekroć ktoś podchodzi do niego przy bramie miasta, on prawie mówi: „Zajmę się twoim problemem”. Po prostu pozwól mi to zrobić. I tekst leci dalej.

Skradł serca wszystkich ludzi Izraela. A potem udaje się do Hebronu, co samo w sobie jest oczywiście oświadczeniem politycznym. Jego ojciec panował w Hebronie.

Udaje się do Hebronu. Sam został koronowany na króla. I on posyła, to jest rozdział 15, werset 12, na wypadek gdybyś chciał zajrzeć do niego później.

Posyła po Achitofela, doradcę Dawida. Dlatego rozpoznaje mądrość Achitofela. W rzeczywistości, jak później się okaże, rada, której udzielił Achitofel, była jak rada Boga.

I Absalom o tym wie. Dlatego bierze na swoją stronę Achitofela. Dawid zdaje sobie sprawę, że musi wyjechać, ponieważ Absalom udaje się do Jerozolimy.

Kiedy Absalom przybywa na miejsce, po odejściu Dawida, dzieje się kilka ciekawych rzeczy. Ale w międzyczasie musimy złapać jedną ważną rzecz. Kiedy Dawid już idzie, a ja jestem pod koniec rozdziału 15, mówi do tego gościa o imieniu Chuszaj, mówi: „Możesz mi pomóc, udaremniając radę Achitofela”.

Dawid wysyła więc Chuszaję, aby poszedł za nim i najwyraźniej dołączył do szeregów Absaloma. Ale Dawid polecił Chuszajowi: idź tam i przeciwstaw się temu, co powie Achitofel. A tekst faktycznie powie w rozdziale 17, że Bożym planem było udaremnienie rady Achitofela za pośrednictwem Chuszaję.

I przekonamy się, że to się stanie za chwilę. Zaczynamy. Absalom pojawia się na końcu rozdziału 16.

W wersecie 20, daj nam swoją radę, Achitofelu. Absalom mówi: co mamy czynić? A Achitofel mówi, werset 21, rozdział 16, obcuj z nałożnicami twojego ojca, tymi, które pozostawił, aby opiekowały się pałacem. Cały Izrael usłyszy, że sprawiłeś sobie smród w nozdrzach swego ojca, a ręce wszystkich, którzy są z tobą, wzmocnią się.

Rozbili namiot na dachu dla Absaloma, i on spał z nałożnicami swego ojca na oczach całego Izraela. Całkowicie, coś, nawet nie mogę wymyślić odpowiedniego słowa:

wstrętny, okropny, niesmaczny, a mimo to jest to wypowiedź polityczna. To, co należało do mojego ojca, jest teraz moje, ok? Oto kolejna rada Achitofela.

Rozdział 17, werset pierwszy: Wybiorę 12 000 ludzi i wyruszę dziś wieczorem w pogoń za Dawidem. Innymi słowy, idźcie po niego, gdy jest słaby i ucieka. Ale tutaj wkracza Hushai, ponieważ Hushai mówi: „O nie, nie, nie powinieneś tego robić”.

Znasz swojego ojca. Kiedy jest uwięziony, walczy jak lew. Daj sobie trochę czasu.

Wycofaj się, zbierz siły, zbierz dużo ludzi i ruszaj za nimi. Oczywiście Hushai kupuje czas Dawidowi, ponieważ Dawid może zrobić to samo, zebrać swoje siły, a potem stoczyć bitwę.

Zatem Chuszajowi udaje się udaremnić drugą radę, którą dał Achitofel. Ostatecznie bitwę wygrają siły Davida. Kontrwywiad Hushaia.

Kiedy przyjdą na bitwę, Absalom umrze, ale umrze, ponieważ utknął w drzewie, wbił głowę w drzewo, a Joab przyjdzie i go zgładzi. Dawid, to prawdopodobnie szczyt miłosiernego serca Dawida, płacze nad swoim synem Absalomem, prawie nie dając się pocieszyć, dopóki Joab nie powie: stracisz wszystkich, jeśli nadal będziesz okazywał tego rodzaju wyrzuty sumienia z powodu kogoś, kto jest twoim wrogiem i przeciwko z kim walczą wasi ludzie. I tak Joab odwodzi go od tego.

Wracają do Jerozolimy, ale rzecz w tym, że musimy to zrobić dość szybko. Czytając kolejne trzy rozdziały, można zauważyć coraz większe rozbięcie królestwa. Jest bunt kogoś z pokolenia Beniamina.

Nic dziwnego, to plemię Beniamina. Jest też bunt plemion z północy. Sprawy są tu ostre.

I w tym świetle patrzymy na nasze ostatnie wydarzenie. Tekst w 24 rozdziale 2 Księgi Samuela mówi, że Bóg nakłonił Dawida, aby policzył Izraelitów, ponieważ był na niego zły. Co ciekawe, kiedy czytasz paralelę do Kronik w rozdziale 21, jest tam napisane, że Szatan namawiał Dawida do liczenia.

Zatem Bóg posługuje się szatanem. Istnieje wiele powodów, dla których w tekście Kronik może pojawić się szatan. Nie mamy teraz na to czasu.

Nasze najważniejsze pytanie brzmi: dlaczego Pan jest zły na Izraelitów? Zamiast czerpać z twojej mądrości, pozwól mi zasugerować, że widzi on oczywiście, co robią Izraelici w zakresie swojego buntu przeciwko Dawidowi, swojego buntu przeciwko Dawidowi jako wybranej osobie Boga i dynastii Dawidowej. To będzie kara za tego rodzaju rzeczy, które mają miejsce i ten bunt, który zaczyna się nasilać w rozdziałach,

o których właśnie wspomniałem. Zatem David idzie dalej i je liczy, ale jest to niewłaściwe postępowanie.

Joab nawet wie, że jest to niewłaściwe, ale Joab idzie dalej i to robi. Gad przychodzi i mówi, że to niewłaściwe. A Gad go karci, konfrontuje się z nim i mówi: masz trzy możliwości.

Próbuję dotrzeć do tych trzech opcji, aby móc je Państwu przeczytać. Dawid mówi: Bardzo zgrzeszyłem. Gad pyta: Czy chcesz trzech lat głodu? Czy chcesz trzech miesięcy ucieczki przed wrogami, czy trzech dni zarazy? A Dawid oczywiście mówi: pozwól mi cierpieć z rąk samego Boga.

Trzy dni plagi z rąk niszczycielskiego anioła. Kiedy ten anioł zostaje zatrzymany, dzieje się to na klepisku Araunah. Muszę powiedzieć dwie rzeczy i na tym poprzestaniemy.

Dawid kupi to klepisko i ofiarę od człowieka imieniem Arauna Jebusyta. Z późniejszej lektury Kronik dowiadujemy się, że to właśnie tam zbudowano świątynię. Zatem będzie tam istotna ciągłość.

Druga rzecz, którą musimy powiedzieć, a potem cię wypuszczę. Dawid powie to tutaj, ponieważ Arauna odda mu klepisko. Araunah też widział anioła i jest śmiertelnie przerażony.

Da mu klepisko. I Dawid pyta: Czy mam składać Panu ofiary, które nic mnie nie kosztują? I oczywiście taka jest zasada. Poświęcenia są poświęceniami, ponieważ coś nas kosztują.

I tak Dawid dobrze płaci, składa ofiarę. I znowu przygotowuje to grunt pod budowę świątyni, co nastąpi za panowania Salomona. W poniedziałek zrobimy sobie przerwę i będziemy odmawiać Psalm, ale teraz zrobimy sobie przerwę.

Szabat Szalom. Miłego weekendu.